

Útibeszámoló HATÁRTALANUL! program

2023. november 13. – 17.

Hódmezővásárhelyi SZC Eötvös József Technikum

12.B, 12.Ny és 13.Ny osztályok (40 diák és 3 kísérő tanár részvételével)

Hétfőn reggel, 6 órakor indultunk el a létszámegyeztetés után. Hosszú buszutat tettünk meg az első nap, a határnál nem kellett sokat várakoznunk. Egy-két pihenőt tartva kora délután érkeztünk Kolozsvárra, ahol egy rendkívül szimpatikus idegenvezető fogadott minket. Végigvezetett bennünket a belvároson, beszélt a város történelméről, kultúrájáról, vallástörténetéről. Közelről megcsodáltuk Mátyás szobrát, bementük a mögötte álló Szent-Mihály templomba is. 20 főnek még lehetősége is adódott arra, hogy felmenjen a templom tornyába, ahonnan csodás panoráma tárult elénk. Elkísért az idegenvezetőnk Mátyás szülőházához is. Számtalan érdekességgel tarkította a beszédeit. A búcsúzást követően tovább utaztunk, a szállásra az esti órákban érkeztünk meg. Megismerkedtünk a Lelkész Úrral és kedves feleségével, akik megismertettek minket a szállással és a szállásra vonatkozó szabályokkal. Finom, meleg vacsorával vendégeltek meg bennünket.

Kedden álmosan ébredtünk, elfogyasztottuk a finom, friss reggelit, majd útnak indultuk. Tanáraink jó tanácsára melegen öltöztünk, hisz már előre lehetett tudni, hogy a hegyekben kb. 30 cm-es hó van. Egy hosszabb buszúttal Szentegyházáig mentünk, ahol egy traktor várt ránk. A traktorost Jánosnak hívják, nagyon vicces ember. Miközben vitt felfelé bennünket, egy mikrofonba mondta a tudnivalókat. Magyar zenéket, énekeket hallgatunk a felefelé úton. Hóláncot is kellett tenni az időjárás- és útviszonyok miatt. Viszonylag lassan, kb. két órahossza alatt értünk fel a pihenőig. Ott kettévált a csoport. Páran tanári felügyelettel a pihenőben maradtak. A bátrabbak felmentünk a Madarasi Hargita csúcsára. János is velünk tartott. A táj lenyűgöző volt, havas fenyők, havas táj. Az időjárás nem volt annyira kedvező: hideg, erős szél fújt, kicsit az eső is esett, a ködtől nem lehetett messzire ellátni. Szorosan egymás mögött mentünk, elöl pedig János vezetett bennünket. Elfáradva értünk fel a csúcsra. Ott megkoszorúztuk az emlékművet. János még egy-két érdekességet elmondott nekünk, majd elindultuk lefelé. Az étteremnél kicsit felmelegedtünk, majd a traktorral visszautaztunk a buszig, majd a szállásra. Nagyon elfáradtunk mindannyian. Embert próbáló volt a hegymászás hóban, szélviharban.

Szerdán több helyszínt érintő kirándulásra mentünk. Először Farkaslakán álltunk meg. Elmentünk Tamási Áron sírjához. A sírnál Bacsó Ilona tanárnő bemutatta röviden az író életét, munkásságát. Utunkat folytatva a következő megálló a Medve-tó volt. A tanárnő beszélt a tó vizéről, egy kis szabad program következett. Itt az időjárás nem volt hozzánk kegyes, esett az eső. Busszal tovább mentünk Parajdra. A sóbányába busszal vittek le bennünket, sok lépcsőn kellett lemenni. Egy hatalmas csarnok tárult elénk. Itt mindenki megkereshette a saját elfoglaltságát. Büfé, játszótér, étterem, információs pavilonok, boltok vannak odalenn. Mire kiértünk a bányából, már sötétedett. A busszal pedig estére értünk a szállásra, ahol ismét nagyon finom, meleg levessel és főétellel vendégeltek meg bennünket szállásadóink.

Csütörtökön szintén a kirándulásé volt a főszerep, sokat utaztunk busszal aznap. Csoportképre összeálltunk a zetelaki víztározónál. Elmentünk a Békás-szorosba. Gyönyörű természeti kép fogadott: hatalmas sziklák, források, gyorsan csörgedező patak. Jót sétáltunk, miközben gyönyörködtünk. Nem sokkal arrébb a Gyilkos-tónál álltunk meg. A magyar tanárunk elmesélte, hogy honnan eredeztetik a tó nevét. Itt is sétáltunk, nézelődtünk, fotózkodtunk. A szállásra tartva szabad programunk volt Tordán. Rengeteg kézműves terméket láttunk, szinte mindenki vitt haza valami kedves ajándékot. A szállásunkra visszaérve a vacsoraasztalnál a Tiszteletes Úr mesélt nekünk a faluról, Csehétfalváról. Elmesélte, hogy az ő működésük hogyan is jött létre, hogy kikről gondoskodnak, hogy a Székely Jövőért Központ milyen rendezvényeket szervez, és milyen sok gyermeket látnak ők vendégül. A végén megtapsoltuk őt.

Pénteken már a hazaútra összpontosítottunk. Reggeli után indultunk. Segesvárnál álltunk meg, a segesvári vár csodás látványa zárta erdélyi kalandunkat.

Köszönjük a támogatást, amely lehetővé tette számunkra ezeket a csodás élményeket.

